

Dosarul nr.1ra-1727/2022
1-17158793-01-1ra-23122022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

judecătorii – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marco Dumitru în numele inculpatului Putilin Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 29 septembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Putilin Mihail Xxxx, născut la 06 iulie 1991, originar și domiciliat în mun. Xxxx, str. Xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.04.2017 – 29.09.2021;
2. instanța de apel: 22.04.2022 – 26.10.2022;
3. instanța de recurs: 23.12.2022 – 30.05.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 29 septembrie 2021, Putilin Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit.f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis .

S-a încasat de la Putilin Mihail în beneficiul părții vătămate Zubarev Serghei prejudiciul material în sumă de 5865 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Putilin Mihail, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în mod deschis, la data de 25 decembrie 2016, în perioada de timp între orele 23³⁰ – 23⁵⁰, aflându-se pe bd. Xxxx, mun. Xxxx, amenințându-l cu răfuială fizică pe Zubarev Serghei, în mod deschis, i-a sustras acestuia de pe mână dreaptă brățara din aur cu masa de 8 gr, la preț de 4000 lei și de pe deget un inel din aur cu masa de 7 gr, la preț de 4000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Zubarev Serghei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8000 lei.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Putilin Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Marco Dumitru în numele inculpatului Putilin Mihail, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că sentința de condamnare este bazată doar pe declarațiile părții vătămate Zubarev S., care a dat depoziții false, astfel acuzarea urma să se autosesizeze pe acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, apelul declarat, a fost respins, ca nefondat.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Putilin M. în baza art. 187 alin.(2) lit.f) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că nu este temei de a se îndoii în declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale, care dovedesc în mod cert vinovăția inculpatului, deoarece acesta fiind audiat suplimentar în instanța de fond la 13.09.2021 a declarat că în ședința de judecată din 01.02.2021, a depus declarații parțial veridice, deoarece asupra sa au fost efectuate presiuni din partea fratelui inculpatului Putilin Denis pentru a-și schimba declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale la 18.01.2017, însă de fapt aceste declarații sunt veridice, pe care le susține integral. Mai mult că, declarațiile părții vătămate sunt confirmate și prin alte probe analizate și apreciate de către instanță.

Totodată, Colegiul penal a conchis că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de circumstanțele cauzei, de persoana acestuia, de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare ale acesteia prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Marco D. în numele inculpatului Putilin M., care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că instanțele judecătorești

inferioare nu au luat în considerație că la baza condamnării inculpatului Putilin M. au fost puse doar declarațiile părții vătămate Zubarev S. care a depus declarații false, în urma cărui fapt acuzarea trebuia să se autosesizeze; sentința de condamnare este contrară legii fiind încălcat art.8 Cod de procedură penală, art.21 din Constituție și art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil și prezumția nevinovăției, inclusiv judecarea cauzei date este în contradicție și cu prevederile art.24 alin.(3) CPP, potrivit căreia la baza sentinței se pun numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Marco D. în numele inculpatului Putilin M., considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Marco D. în numele lui Putilin M. invocă temei de casare a hotărârilor judecătorești contestate pct.6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, totodată din conținutul recursului se întrevede și temeiul pentru recurs prevăzut de pct.8) al normei nominalizate - nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de către avocat în recursul declarat, Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal indicat, nefiind desfășurat, deoarece nu a indicat care anume situație, prevăzută la prevederea legală a temeiului menționat, este incidentă în cauză.

Astfel, instanța de recurs constată că temeiul pentru recurs nominalizat a fost

indicat pur declarativ și este neîntemeiat, deoarece recurentul nu a specificat concret în ce constau erorile prevăzute de respectivul temei pentru recurs.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

După cum rezultă din conținutul recursului, avocatul în numele lui Putilin M. nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, în legătură cu ce urmează a fi achitat.

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat partea vătămată Zubarev S., a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția lui Putilin M. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au constatat că vinovăția lui Putilin Mihail în săvârșirea infracțiunii imputate pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Zubarev S.*, și actele cauzei - *procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 10.01.2017 și bonul în original care confirmă răscumpărarea bunurilor amanetate la Casa de amanet „Leu Rapid” SRL din str. bd.Xxxx, mun.Xxxx*, - *procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 10.01.2017 semnat de către Zubarev S.*; - *cererea lui Zubarev S. adresată șefului IP Centru*, cu referire la jaful comis pe data de 25.12.2016; - *cererea lui Zubarev S. privind recunoașterea în calitate de parte vătămată*; - *ordonanțele din 18.01.2017 privind recunoașterea în calitate de parte vătămată și parte civilă*; - *ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.01.2017 cu planșa fotografică*, cu privire la ridicarea de la Zubarev S. a corpurilor delictive (o brățară și o verighetă); - *procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.01.2017*, obiect al examinării constituie o brățară și o verighetă ridicate de la cet. Zubarev S.; - *ordonanța din 18.01.2017 privind recunoașterea și anexarea a corpurilor delictive nominalizate*; - *ordonanța din 18.01.2017 privind restituirea cet. Zubarev S. a corpurilor delictive*; - *recipisa părții vătămate Zubarev S. prin care confirmă restituirea brățarei și a verighetei*, probe care sunt descrise și analizate în hotărârile judecătorești și care sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temei de îndoială.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost verificate și cercetate în cadrul examinării cauzei de către instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Putilin M. în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul reține că avocatul Marco D. în numele inculpatului, în recursul declarat critică aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor cauzei și temeiului invocat de avocatul Marco D., precum că sentința de condamnare este bazată doar pe declarațiile părții vătămate Zubarev S. care a depus declarații false, astfel acestea nu pot fi apreciate ca veridice, deoarece nu au nici un suport probant, Colegiul penal reține, că atât instanța de fond, cât și cea de apel corect a reținut depozițiile lui Zubarev S., menționând în acest sens că victima fiind audiată suplimentar la data de 13 septembrie 2021 a declarat că în ședința de judecată din 01.02.2021 a făcut declarații parțial veridice, deoarece asupra sa au fost efectuate presiuni din partea fratelui inculpatului – pe nume Putilin Denis pentru a-și schimba declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, însă anume depozițiile acestea (din 18.01.2017) sunt veridice, pe care le susține integral.

Astfel, instanța de recurs conchide că nu sunt temeiuri de a da o apreciere critică declarațiilor părții vătămate Zubarev S., deoarece acesta, a făcut declarații sub jurământ fiind avertizat de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal.

Mai mult, la adoptarea hotărârilor de condamnare, instanțele de judecată, nu s-au axat doar pe declarațiile părții vătămate enumerate mai sus, ci pe cumulul de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală, astfel probele acumulate dovedesc cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Dimpotrivă, veridicitatea declarațiilor victimei sunt confirmate prin celelalte probe administrate, astfel încât contradictorialitatea invocată de recurent nu denotă caracterul ilegal al hotărârilor contestate.

Argumentele autorului recursului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Cât privește motivul că prin hotărârile instanțelor judecătorești lui Putilin M. i-

a fost încălcat *principiul prezumției nevinovăției*, dreptul prevăzut de art. 8, 19 alin.(3) Cod de procedură penală - *accesul liber la justiție*, precum și art. 6 CEDO - *dreptul la un proces echitabil*, Colegiul penal ține să menționeze următoarele.

Potrivit dispoziției art. 8 alin.(1), 19 alin. (1) și (3) CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuțului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Norma art. 24 alin. (2) și (3) CPP prevede că, instanța judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Alin. (4) al aceleiași norme prevede că, *părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.*

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 314 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată, la judecarea cauzei, creează părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

În acest context Colegiul atestă că, conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, partea civilă, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Prin urmare, instanța de recurs menționează, că în contextul în care instanța de apel a făcut tot posibilul de a audia partea vătămată Zubarev S. pe viu, iar prin probe concrete s-a stabilit că aceasta este imposibil, poate administra declarațiile acestuia, date în faza urmăririi penale sau din prima instanță, luându-se în considerație faptul că acesta în cadrul audierii a fost informat asupra răspunderii penale ce o poartă în conformitate cu art. 312-313 Cod penal.

Totodată, la etapa cercetării probelor, procurorul a solicitat verificarea declarațiilor părții vătămate și probelor materiale, care potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel au fost date citirii și la care nu au parvenit completări din partea celorlalți participanți la proces. Din partea avocatului inculpatului careva întrebări și completări nu au parvenit (f.d.36-37, vol.II).

Mai mult, la finisarea cercetării judecătorești avocatul nu a înaintat obiecții, iar procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, în instanța de apel nu au fost încălcate principiul contradictorialității în procesul penal, precum și prevederile art. 6 CEDO și anume, instanța în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cauza penală în privința lui Putilin M. a fost judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, fiind adoptată o hotărâre legală și întemeiată.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marco Dumitru în numele inculpatului Putilin Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui Putilin Mihail Oleg, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 22 iunie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu